

[Statsministeren.]

Derimod vil det allerede nu være muligt at gøre et Par orienterende Bemærkninger til de almindelige Spørgsmaal om Overlastning og om Kontrollen med, at Overlastning ikke finder Sted, som er blevet fremdraget i Forbindelse med dette og tidligere Skibsforslis.

Naar et Skib er nedlastet over sine Mærker, saa foreligger der i alt Fald en Overtrædelse af de gældende Forskrifter, hvad enten den nu er sket forsætligt eller tilfældigt, som Følge af at Forholdene har vanskeliggjort en nøjagtig Konstatering af Nedlastningen. Om en saadan Nedlastning samtidig har gjort Skibet usødygtigt i egentlig Forstand, er et Spørgsmaal for sig, som maa besvares efter de i hvert Tilfælde foreliggende Omstændigheder, og dette sidste Spørgsmaal vil naturligvis i høj Grad blive medtaget under Overvejelserne, først hos Søfartsministeriet, naar det skal afgøre, om der bør rejses Tiltale, og senere hos Domstolene, som sluttelig paakender den saaledes rejste Sag. Jeg skal tilføje, at Søfartsministeriet, efter hvad de der ansatte sagkyndige oplyser, i den senere Aarrække i stadig stigende Grad har maattet beskæftige sig med Tilfælde af Overlastning og har herunder ogsaa foranlediget Tiltale rejst i alle saadanne Tilfælde, hvor der har foreligget andet og mere end en tilfældig og i sig selv uvæsentlig Overskridning af Nedlastningen. Der foreligger ikke nogen samlet Opgørelse herover, men man har altsaa det Indtryk, at Antallet af Tilfælde har været i nogen Stigning. Herfra kan der dog ikke slttes noget absolut om, at der er en Stigning i Antallet af faktisk forefaldne Tilfælde af Nedlastning over Lastmærkerne, thi det maa i denne Sammenhæng bemærkes, at Efterretningsvæsenet i de senere Aar er blevet betydeligt forbedret, og at der indkommer nu til de danske Myndigheder Beretning om Overlastningstilfælde vedrørende danske Skibe i Udlandet ogsaa i en hel Del Tilfælde, hvor Kundskab tidligere neppe naaede hertil om saadanne Forhold. Det maa imidlertid understreges, at der ikke paa noget Tidspunkt har foreligget for Søfartsministeriet noget Materiale, der har godtgjort eller blot sandsynliggjort, at der med Hensyn til Nedlastning af danske Skibe hersker saadanne Forhold som paa-

staaet i Forbindelse med „Dan“-Sagen, og det vil derfor neppe være muligt at foretage videre i dette almindelige Spørgsmaal, forinden Anklagerne ved Fremskaffelse af haandgribelige Oplysninger i hvert Fald gør det sandsynligt, at utilladelig Nedlastning af danske Skibe virkelig har fundet Sted i noget betydeligere Omfang.

Et andet almindeligt Spørgsmaal, som er fremdraget af det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen i Tilknytning til „Dan“-Sagen, er Spørgsmaalet om eventuelle Lovforanstaltninger med Henblik paa at lade bl. a. Nedlastningen kontrolere af Folk blandt Besætningen, forinden et Skib gaar af Havn. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem herved ingenlunde har tænkt paa nogen Overflytning af Ansvaret fra Kaptajnen til nogen anden om Bord i Skibet. Det er vist en Erfaring, man ikke kommer udenom med Hensyn til Søfarten, at det under alle Forhold er det sikreste, at Skibsføreren maa man have at holde sig til i alle Spørgsmaal om Ansvaret for Skibets Sødygtighed. Men naar dette Forbehold tages, maa det siges, at saadanne Regler, som det ærede Medlem ønskede taget under Overvejelse, i Virkeligheden allerede eksisterer, idet Sømandslovens § 59 giver Adgang for Mandskabet til at forlange Sødygtighedssyn foretaget, ogsaa naar Skibet er i Udlandet, og Sømandslovens § 38 giver Sømanden Ret til at kræve Afsked og Erstatning for derved forvoldt Tab, hvis Skibsføreren i Modstrid med § 59 nægter at lade Skibet underkaste det ommeldte Syn. Denne Lov, Sømandsloven, er jo først traadt i Kraft ved Nytaar 1924, saa det er muligt, at disse Regler endnu neppe er prøvet saa nøje og ikke saa almindeligt kendte, som de efterhaanden vil blive. Jeg tror derfor ikke, man tør fastslaa allerede nu, at der foreligger tilstrækkelig Grund til at kræve dem ændret. Det formaalstjenlige vil være, at man søger at udnytte dem i videst muligt Omfang, hvor det kan anses for paakrævet, og naar det først sker i et rimeligt Omfang, vil det vise sig senere, om en Ændring og yderligere Skærpelse af disse Regler skulde være paakrævet. Men det er en Selvfølge, at det fremdragne Forhold i øvrigt stadig er Genstand for Opmærksomhed i Søfartsministeriet, saaledes som det ogsaa fremgaar af, hvad jeg her har kunnet oplyse.

Dernæst har det ærede Medlem Hr.